

Arbejde at gøre dette, og det skal blive et ganske artig Arbejde at gennemgaa det og blot at sætte sig ind i det. Det er imidlertid Konsekvenser, man maa tage, naar man gennemfører dette Forslag, men det er der, man kommer til den specielle Anvendelse af Tallene. — Naar jeg nævner dette, kan jeg tillige gentage — jeg afbrød det ærede Medlem, den højtærede Formand gjorde ogsaa en Bemærkning derom — at naar jeg i Gaar brugte et saadant Udtryk, som at man ikke har Ide om, hvad Arbejdet betyder, var der udelukkende — og det vil Rigsdagstidenden udiise, jeg ser aldrig, hvad jeg har sagt, inden det trykkes; der er aldrig Tale om at rette nogen Ting — Tale om Udarbejdelsen af Budgettet og den Betydning, det vilde faa. Der er en Ting, som de ærede Herrer ikke se, og som det ærede Medlem ikke ser, at gennem Budgettet og de Krav, man gør til Udarbejdelsen af Budgettet, centraliserer man i allerhøjeste Grad Statsbanedriften, og saa er det ikke nogen god økonomisk Politisk samtidig at kræve en Decentralisation, som gør, at Centralbestyrelsen og Ministeren ikke i det enkelte kunne gennemskue Forholdene; det ene stemmer ikke godt med det andet, man naar i Virkeligheden ikke det, man ønsker, man vil med andre Ord have baade i Pose og i Sæt, men det lykkes i Reglen ikke, og det er heller ikke berettiget og heldigt.

Jeg skal ikke komme videre ind paa de Eksempler fra i Gaar, om hvilke jeg har et Par Ord at meddele af nyt, men jeg skal indrømme, at hvad det ærede Medlem i Dag fremdrog, var af mere Betydning. Det var Spørgsmaal, som have større principiel Betydning end de Smaating, vi i Gaar beskæftigede os med. Naar jeg skal nævne et Par Ting fra i Gaar, er det, fordi man vil erindre, at jeg øjeblikkelig svarede det ærede Medlem, idet jeg gif til at svare med, hvad jeg ganske i Almindelighed havde inde. Det er for meget at forlange, at man skulde i de yderste Enkeltheder kende den Slags smaa Spørgsmaal, der fremdrages, men de vare saa ubetydelige, at jeg mente, der i og for sig kunde siges noget i Almindelighed om dem. Det er kun et Par enkelte af dem, jeg ønsker at nævne. Dels glemte jeg et, idet der nemlig er en Jærnbaneforening, som har faaet et Bidrag af et Par Tusind Kroner i 2 Aar. Det har forekommet mig naturligt at yde dette Bidrag til denne Jærnbaneforening i Lighed med, hvad man gør i andre Forhold, f. Eks. i militære Forhold. Det er ikke mig bekendt, at der er noget som helst at sige paa denne Forening. Det mente det ærede Medlem, der var, men da han ikke

nærmere talte om, hvad der var i Vejen ved denne Forening, kan jeg ikke tage Hensyn dertil. — Jeg har maaste Grund til at præcisere, hvad der blev sagt i Gaar, at Ankomstationen kontrollerer Afgangstationen; deraf følger med Nødvendighed, at naar der er Uoverensstemmelse mellem disse 2 Stationer, Afladeren og Modtageren, skal det konstateres, hvilke følger det i det enkelte Tilfælde kan faa. Det er noget, jeg ikke kan vide, og som det ærede Medlem heller ikke kan vide noget om, men at det er i sin Orden, vil vistnok enhver, der forstaar sig paa Jærnbanedrift, erkende. — Det ærede Medlem spurgte, om jeg vilde skride ind imod dem, der tog Procenter paa Leverancer eller paa anden Maade gjorde sig skyldige i Uregelmæssigheder. Jeg glemte at svare derpaa, men det er en Selvfølge, at det lover jeg at gøre. — Med Hensyn til Gratialer nævnede jeg i Gaar, at Generaldirektøren ikke havde opnaaet eller faaet noget saadant, og det følger af sig selv. Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at det ærede Medlems Spørgsmaal næppe var rettet saaledes, men at det var mere omfattende, idet det gjaldt Generaldirektoratet, altsaa alle dem, der ere ansatte under Generaldirektøren. I saa Tilfælde skal jeg bemærke, at der er uddelt nogle Gratialer, navnlig i Anledning af Omdannelsen af hele Bestyrelsen og det dermed følgende Arbejde. Det kan gerne være, at det er løbet op til den Sum, det ærede Medlem nævnte. Det er heller ikke umuligt, at noget af det er betalt som særligt Honorar for dem, der have deltaget i Udarbejdelsen af Køreplanerne, men hele Summen kan i ethvert Tilfælde ikke henføres dertil. — Om talen af „Paraplyen“ skal jeg ikke komme ind paa; vor ærede Formand gjorde en lille Bemærkning derom. Det ærede Medlem oplyste selv, at de to Folk, der her er Tale om, Generaldirektøren og vedkommende Sekretariatschef, bægge ere døde, og saa forekommer det mig — med al Ære for det ærede Medlems Sanddrthed, Korrekthed, Nøjagtighed og Ønske om at gengive rigtig — at det altid er vanskeligt at gengive Ord, der dog maa siges at være førte inden for en privat Kreds om et Anliggende, der i højeste Grad tilhører Offentligheden. Mere skal jeg ikke sige om den Ting.

Jeg skal sige lidt om de Punkter, det ærede Medlem har fremdraget i Dag for at stille Jærnbanedriften i Belysning, idet jeg skal indrømme, at de have noget mere Vægt end de, der fremkom i Gaar, og jeg hører om dem, at det var det ærede Medlems specielle og personlige Erfaringskreds, de vare hentede fra. Det ærede Medlem